

pojmem těchto prací blíže nevymezil, avšak v tom nelze spatřovati žádnou podstatnou vadu, neboť užil zde výrazu, jehož se v praxi i v judikatuře již od let všeobecně užívá a jehož právní obsah je tedy všeobecně znám. Jsou to práce, jež náležejí pojmově již k provozu každého horního oprávnění a jež by podnikatel hor byl oprávněn prováděti již na základě všeobecných předpisů hor. zák. (zejména §§ 5, 13, 40 a j.) i kdyby nebylo speciálního předpisu § 131 hor. zák. Že sem při nejmenším spadají všeliké práce, jež se provádějí pod povrchem a jichž jest nezbytně třeba k řádnému provozu dolování, o tom nemůže býti nejmenší pochybnosti. Takovou prací jest nesporně také hloubení větrné šachty. Jestliže tedy žal. úřad uznal toto hloubení větrné šachty za práci přímo hornickou, resp. související přímo s hornictvím, jest úsudek jeho v plném souhlasu se zákonem.

Č. 8171.

Pojištění sociální. — Řízení před nss-em: Výměr, kterým okresní sbor léčebného fondu veř. zaměstnanců sděluje obci jako zaměstnavatelce osob podléhajících pojistné povinnosti podle zák. č. 221/25 normativní výnos min. soc. péče o výkladu některých ustanovení zákona toho, ani výměr Léčebného fondu, zamítající »stížnost« obce do onoho vyřízení okresního sboru, není rozhodnutím» podle § 2 zák. o ss.

(Nález ze dne 14. října 1929 č. 1420/28.)

Věc: Město P. proti Léčebnému fondu veřejných zaměstnanců o výměr pojistného.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřijatelná.

Důvody: Dne 28. července 1926 vydalo min. soc. péče »Instrukci pro okr. léčebné sbory Léčebného fondu k provedení zák. z 15. října 1925 č. 221 Sb. o nemoc. pojištění veř. zaměstnanců«, v níž se praví pod položkou V: »Pojistné činí 2% ze stálých požitků služebních, odpočivných nebo zaopatřovacích, měsíčně však nejméně 16 a nejvíce 50 Kč. Pojistné podle zák. č. 221/25 vyměří se ze služ. platu, přídatku na děti a doplňovacího přídatku ženatých (§§ 192 a 194 zák. č. 103/26). Měsíční částka příspěvku, připadajícího na zaměstnance zaokrouhlí se, pokud není vyjádřena v korunách bez haléřů, na nejbližší nižší částku v korunách, přesahuje-li tuto částku nejvýše o 50 haléřů, jinak na nejbližší vyšší částku v korunách. Zaměstnavatel hradí stejnou částku pojistného (§ 140 zák. č. 103/26). Pojistné z požitků odpočivných a zaopatřovacích srazí se z požitků, které náležejí pojištěnci podle příslušných pens. (provisijních) zaopatřovacích předpisů nebo smluv, případně rozhodnutí neb usnesení oprávněných činitelů (§ 21 zák. č. 286/24). Náleží sem proto i dary z milosti povolené za shora uvedených předpokladů, tedy byly-li stanoveny stále nebo na pevnou určitou dobu, třeba vázány na určitou podmínku (na př. výchovné)«.

Přípisem ze 17. června 1927 sdělil okr. sbor Léč. fondu v P. důchodnímu úřadu města P. toto: »Dle výnosu min. soc. péče z 28. července 1926 vyměří se pojistné podle zák. č. 221/25 2% služ. platu,

t. j. ze služného, činovného, přídavku na děti a doplňovacího přídavku ženatých, nebo u pensistů ze služného, příbytečného a všech drah. přídávků i darů z milosti. Měsíční částka příspěvku zaokrouhlí se, pokud není vyjádřena v korunách, na nejbližší vyšší částku (příklad: $16:50 = 16$ —, $16:51 = 17$ —). Z pojistného hradí zaměstnavatel i zaměstnanec po jedné polovině (§ 140 zák. 103/26, § 30 odst. 2 zák. č. 221/25)«.

Stížnost města P., v níž se uplatňovala nezákonnost výkladu § 30 zák. č. 221/25 o stálých požitcích služebních, Léčebný fond veř. zaměstnanců zamítl a potvrdil rozhodnutí okr. sboru Léč. fondu veř. zaměstnanců v P. v celém rozsahu. — — —

Proti tomu směřuje stížnost, o níž nss uvážil toto:

Shora citovaný přípis okr. sboru Léč. fondu, potvrzený nař. výměrem, dává stěžující si straně prostě na vědomí část instrukce min. soc. péče, obsahující poučení okr. sborů, jak jest vypočítávati pojistné podle zák. č. 221/25. Přípis ten, nejen že nemá formy nějakého autoritativního výroku úřadu správního, neřeší ani obsahem svým nějaký konkrétní sporný případ, nezabývá se vůbec konkrétně požitky zaměstnanců města P. a jejich právním podkladem, neukládá stěžující si straně nijakého závazku, nevyměřuje pojistné, cituje pouze zásady, jež se mají podle pokynů min. při vyměřování pojistného zachovávat («dle výn. min. soc. péče... vyměří se pojistné...»). Není tedy podle svého obsahu přípis ten ničím jiným, nežli projevem právního názoru, nezávazným poučením strany o příslušných normách a jich výkladu. Nejvýše mohl by býti považován za upozornění města P., že okr. sbor se míní těmito zásadami v budoucnu řídit. Teprve budoucí úpravou pojistného podle těchto zásad, dojde-li k němu, by mohlo býti město P. ve svých právech zkráceno.

Nař. výměrem nedekretuje Léč. fond nic jiného, nežli že poučení dané jeho orgánem (okr. sborem, § 14 zák. 221/25) prohlašuje za správné. Jen to jest jeho obsahem — a nemůže na podstatě přípisu okr. sboru a na podstatě napadeného výroku nic měniti okolnost, že nař. výměr označuje přípis okr. sboru za »rozhodnutí« či »nař. rozhodnutí«.

Dle toho jest nař. výměr projevem právního názoru, jenž nebyl vtělen ve výrok práva a povinnosti strany upravující a právní moci schopný. Projev právního názoru sám o sobě však nezakládá — jak nss vyslovil na př. v nál. Boh. A 2001/23 — nijakých právních účinků vůči straně, jež by mohly proti ní nabýti moci práva a nemůže proto strana námitky proti takovému projevu na tento soud vznést (§§ 2 a 21 zák. o ss).

Otázku, zda cit. výnos min. soc. péče jest prov. nařízením k zák. č. 221/25, vydaným podle § 45 odst. 2 cit. zák., a jako takový závazný, jak uplatňuje Léč. fond v odv. spise, mohl by nss řešiti jen tenkrát, kdyby tu bylo rozhodnutí (opatření) ve smyslu cit. § 2 zák. o ss o onen výnos se opírající. Tomu však tak není, jak právě vyloženo.